

sygn. akt: **KIO 1464/17**
KIO 1469/17
KIO 1477/17
KIO 1487/17
KIO 1491/17

WYROK
z dnia 11 sierpnia 2017 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Emil Kuriata

Protokolant: Piotr Cegłowski

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 1 i 7 sierpnia 2017 r., w Warszawie, odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej:

- A. w dniu 17.07.2017 r. przez wykonawcę **"K." Sp. z o.o., (...)**, (KIO 1464/17),
- B. w dniu 17.07.2017 r. przez wykonawcę **A. P. S.A., (...)**, (KIO 1469/17),
- C. w dniu 17.07.2017 r. przez wykonawcę **I. Sp. z o. o., (...)**, (KIO 1477/17),
- D. w dniu 17.07.2017 r. przez wykonawcę **G. S. I. Sp. z o.o., (...)**, (KIO 1487/17),
- E. w dniu 17.07.2017 r. przez wykonawcę **I.(2) Spółka z o. o., (...)**, (KIO 1491/17),

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego **Centrum Obsługi Administracji Rządowej, (...)**,

przy udziale:

- 1) wykonawcy **I.(2) Spółka z o. o., (...)**, zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego o sygn. akt: KIO 1464/17, KIO 1477/17 po stronie odwołującego i KIO 1469/17, KIO 1487/17 po stronie zamawiającego;
- 2) wykonawcy **I. Sp. z o. o., (...)**, zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego o sygn. akt: KIO 1464/17 po stronie odwołującego;
- 3) wykonawcy **G. S. I. Sp. z o.o., (...)**, zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego o sygn. akt: KIO 1464/17, KIO 1469/17, KIO 1477/17 i KIO 1491/17 po stronie zamawiającego;

- 4) wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: **M. Sp. z o.o. S.K.A., D. I. W. Sp. z o.o., (...)**, zgłaszających swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego o sygn. akt: KIO 1464/17, KIO 1469/17, KIO 1477/17, KIO 1487/17, KIO 1491/17 po stronie zamawiającego;
- 5) wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: **N. S. S.A., N. T. Sp. z o.o., "H." Sp. z o.o., (...)**, zgłaszających swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego o sygn. akt: KIO 1464/17, KIO 1469/17, KIO 1477/17, KIO 1491/17 po stronie zamawiającego i KIO 1487/17 po stronie odwołującego;
- 6) wykonawcy **S. Sp. z o.o., (...)**, zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego o sygn. akt: KIO 1469/17 po stronie odwołującego i KIO 1487/17, KIO 1491/17 po stronie zamawiającego;
- 7) wykonawcy **"K." Sp. z o.o., (...)**, zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego o sygn. akt: KIO 1469/17, KIO 1477/17, KIO 1487/17 i KIO 1491/17 po stronie zamawiającego;
- 8) wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: **C. Sp. z o.o. Sp. k., Q. S.A., (...)**, zgłaszających swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego o sygn. akt: KIO 1469/17, KIO 1477/17, KIO 1491/17 po stronie zamawiającego i KIO 1487/17 po stronie odwołującego;
- 9) wykonawcy **A. P. S.A., (...)**, zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego o sygn. akt: KIO 1477/17 po stronie odwołującego i KIO 1487/17, KIO 1491/17 po stronie zamawiającego,

orzeka:

1. Oddala odwołania.

2. Kosztami postępowania obciąża: **"K." Sp. z o.o., (...), A. P. S.A., (...), I. Sp. z o. o., (...), G. S. I. Sp. z o.o., (...), I.(2) Spółka z o. o., (...)** i:
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **75 000 zł 00 gr** (słownie: siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez **"K." Sp. z o.o., (...), A. P. S.A., (...), I. Sp. z o. o., (...), G. S. I. Sp. z o.o., (...), I.(2) Spółka z o. o., (...)**, tytułem wpisów od odwołań.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 2164 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający – Centrum Obsługi Administracji Rządowej prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest „*Dostawa komputerów stacjonarnych, komputerów przenośnych i tabletów dla jednostek Administracji Państwowej*”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 14 marca 2017 roku, pod numerem 2017/S 051-093731.

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego z zastosowaniem przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych wymaganych przy procedurze, której wartość szacunkowa zamówienia przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Dnia 7 lipca 2017 roku, zamawiający poinformował wykonawców o wyniku prowadzonego postępowania.

KIO 1464/17

Dnia 17 lipca 2017 roku wykonawca "K." Sp. z o.o., (...) (dalej „*Odwołujący*”), wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia ofert złożonych przez:

- a) G. S. I. sp. z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze,
- b) Konsorcjum firm: N. S. S.A., H. sp. z o.o. oraz N. T. sp. z o.o.,
- c) Konsorcjum firm: M. sp. z o.o. oraz D. I. W.,

pomimo, że treść ofert złożonych przez tych wykonawców nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

W związku z powyższym odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu:

- 1) powtórzenie czynności badania i oceny ofert w zakresie ofert złożonych przez:
 - G. S. I. sp. z o.o. z siedzibą w Z.;
 - Konsorcjum firm: N. S. S.A., H. sp. z o.o. oraz N. T. sp. z o.o.;
 - Konsorcjum firm: M. sp. z o.o. oraz D. I. W.;
- 2) odrzucenie ofert złożonych przez ww. wykonawców.

Interes odwołującego.

Odwołujący wskazał, że jako wykonawca zakwalifikowany do zawarcia umowy ramowej posiada interes w złożeniu odwołania w rozumieniu art. 179 ust. 1 ustawy Pzp. Dopuszczenie ww. wykonawców do zawarcia umowy ramowej spowodowałoby,

że odwołujący byłby zmuszony do konkurencji z wykonawcami, których oferty nie spełniają minimalnych wymagań określonych przez zamawiającego. Sytuacja ta w sposób zasadniczy osłabiłaby pozycję konkurencyjną odwołującego, a w konsekwencji naraziłaby go na powstanie szkody.

Zamawiający złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania.

Izba stwierdziła, że nie zachodzą przesłanki do odrzucenia odwołania, o których stanowi przepis art. 189 ust. 2 ustawy - Prawo zamówień publicznych.

Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że odwołujący posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, kwalifikowanego możliwością poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy, o których mowa w art. 179 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych, co uprawniało go do złożenia odwołania.

KIO 1469/17

Dnia 17 lipca 2017 roku wykonawca A. P. S.A., (...) (dalej „Odwołujący”), wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp w zw. z art. 99 Pzp, poprzez odrzucenie oferty odwołującego w części 1 i 2 postępowania, podczas gdy treść oferty odwołującego odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia,
- 2) art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp w zw. z art. 99 Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty firmy G. S. I. sp. z o.o. (dalej „G.”), konsorcjum firm: N. S. S.A., H. sp. z o.o., N. T. sp. z o.o. (dalej „konsorcjum N.”) oraz konsorcjum firm: M. sp. z o.o., D. I. W. (dalej „konsorcjum M.”), w części 2 zamówienia, ponieważ treść ich ofert nie odpowiada treści s.i.w.z.,
- 3) art. 87 ust. 1 Pzp, poprzez zaniechanie zastosowania i nie wezwanie odwołującego do wyjaśnienia treści oferty w zakresie zadeklarowanych właściwości przedmiotu oferty,
- 4) art. 91 ust. 1 Pzp w zw. z art. 99 Pzp, poprzez dokonanie w sposób wadliwy czynności oceny ofert w części 1 i 2 postępowania z uwagi na bezpodstawne pominięcie oferty odwołującego, która powinna zostać wybrana do zawarcia umowy ramowej w części 1 i 2 postępowania oraz poprzez zaniechanie odrzucenia ofert firm: G., konsorcjum N. oraz konsorcjum M., w części 2 postępowania, a w efekcie wybranie konsorcjum N., firmy G., konsorcjum C. Sp. z o.o. Sp.k. i Q. S.A., konsorcjum M. oraz odpowiednio S. Sp. z o.o. (w cz. 1) i K. Sp. z o.o. (w cz. 2).

W związku z powyższym odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości i nakazanie zamawiającemu:

- 1) unieważnienia czynności wyboru ofert w części 1 i 2 przedmiotowego postępowania,

- 2) unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującego w części 1 i 2 postępowania,
- 3) odrzucenia ofert firm: G., konsorcjum N. oraz konsorcjum M. w części 2 postępowania,
- 4) powtórzenia czynności badania i oceny ofert.

Interes odwołującego.

Odwołujący wskazał, że w wyniku naruszenia przepisów ustawy uszczerbku doznał interes odwołującego w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia i narażenia go przy tym na znaczną szkodę związaną z utratą spodziewanego zysku z tytułu możliwości realizacji przedmiotowego kontraktu, gdyż jego oferta na podstawie kryteriów oceny ofert powinna być zakwalifikowana do grona wykonawców wybranych do zawarcia umowy ramowej w części 1 i 2 postępowania.

Zamawiający złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania.

Izba stwierdziła, że nie zachodzą przesłanki do odrzucenia odwołania, o których stanowi przepis art. 189 ust. 2 ustawy - Prawo zamówień publicznych.

Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że odwołujący posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, kwalifikowanego możliwością poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy, o których mowa w art. 179 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych, co uprawniało go do złożenia odwołania.

KIO 1477/17

Dnia 17 lipca 2017 roku wykonawca I. Sp. z o. o., (...) (dalej „Odwołujący”) wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, poprzez odrzucenie oferty odwołującego pomimo tego, że treść oferty odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia,
- 2) art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, poprzez nieodrzućenie ofert wykonawców:
 - 1) konsorcjum M., 2) konsorcjum N., 3) G. S. I., pomimo niezgodności ich ofert z treścią s.i.w.z., polegającej na zaoferowaniu laptopa bez wymaganej funkcjonalności zarządzania w technologii vPro lub równoważnej,
- 3) art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy Pzp, poprzez zaniechanie wykluczenia wykonawców:
 - 1) konsorcjum M., 2) konsorcjum N., 3) G. S. I. mimo, że w ramach oferty oraz przedstawionych wyjaśnień przedstawili zamawiającemu w wyniku poważnego niedbalstwa informacje wprowadzające go w błąd dotyczące funkcjonalności vPro, czym wprowadzili zamawiającego w błąd, gdyż zamawiający opierając się na tych informacjach błędnie uznał, że oferowane przez nich laptopy spełniają wymagania s.i.w.z., co miało istotny wpływ na podejmowane przez niego decyzje.

W związku z powyższym odwołujący wniósł o:

- 1) uwzględnienie odwołania jako uzasadnionego;
- 2) nakazanie zamawiającemu powtórzenia czynności oceny oferty odwołującego;
- 3) nakazanie odrzucenia ofert wykonawców: 1) konsorcjum M., 2) konsorcjum N., 3) G. S. I.,
- 4) nakazanie wykluczenia wykonawców: 1) konsorcjum M., 2) konsorcjum N., 3) G. S. I..

Interes odwołującego.

Odwołujący wskazał, że posiada interes w uzyskaniu zamówienia oraz może ponieść szkodę w wyniku objętych odwołaniem naruszeń zamawiającego. W razie utrzymania w mocy decyzji o odrzuceniu oferty, odwołujący utraci możliwość wyboru jego oferty i zawarcia z nim umowy ramowej, a tym samym możliwość otrzymania zamówień, które zamawiający udzieli wykonawcom, z którymi takie umowy ramowe zawrze. Natomiast w razie nieodrzucenia ofert wykonawców: 1) konsorcjum M., 2) konsorcjum N., 3) G. S. I., odwołujący może ponieść szkodę, gdyż ulegnie zwiększeniu liczba wykonawców, z którymi zamawiający zawrze umowę ramową, a tym samym zmniejszeniu ulegnie możliwość udzielenia mu zamówień na podstawie umowy ramowej. Niezależnie od powyższego odwołujący wskazał, że jego interes wyraża się w tym, aby postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego przeprowadzone zostało zgodnie z przepisami prawa.

Zamawiający złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania.

Izba stwierdziła, że nie zachodzą przesłanki do odrzucenia odwołania, o których stanowi przepis art. 189 ust. 2 ustawy - Prawo zamówień publicznych.

Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że odwołujący posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, kwalifikowanego możliwością poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy, o których mowa w art. 179 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych, co uprawniało go do złożenia odwołania.

KIO 1487/17

Dnia 17 lipca 2017 roku wykonawca G. S. I. sp. z o.o., (...) (dalej „Odwołujący”) wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

1. art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp i 24 ust. 1 pkt 12 Pzp, 89 ust. 1 pkt 5 Pzp. poprzez zaniechanie wykluczenia wykonawcy S. sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie i zaniechania odrzucenia oferty złożonej przez tego wykonawcę w części 1,
2. art. 89 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 Pzp w związku z art. 91 ust. 3a Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez konsorcjum firm: M. sp. z o.o. z siedzibą w W. i D. I. W. sp. z o.o. z siedzibą w W. w części 2,

3. art. 92 ust. 1 pkt 3 Pzp w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, poprzez zaniechanie ustalenia i wskazania wszystkich przesłanek odrzucenia oferty I.(2) sp. z o.o. z siedzibą w B.,
4. art. 92 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 7b Pzp, poprzez zaniechanie ustalenia i wskazania wszystkich podstaw odrzucenia oferty A. P. S.A. z siedzibą w W.;
5. art. 89 ust. 1 pkt 7b Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty K. sp. z o.o. z siedzibą w W.;
6. art. 92 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 24 ust. 4 i 24 ust. 1 pkt 12, 16 i 17 Pzp, poprzez zaniechanie ustalenia, i wskazania przesłanek do wykluczenia z postępowania I.(2) sp. z o.o. z siedzibą w B. oraz odrzucenia oferty tej spółki,
7. Art. 8 ust. 1 i 3 Pzp, poprzez zaniechanie ujawnienia i udostępnienia odwołującemu wykazu wykonanych dostaw wraz z dokumentami potwierdzającymi ich należyte wykonanie oraz zobowiązania do udostępnienia zasobów przedłożonych w postępowaniu przez A. P. S.A.,
8. Art. 7 ust. 1 Pzp, poprzez prowadzenie postępowania w sposób naruszający zasadę zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców w związku z naruszeniem wyżej wymienionych przepisów ustawy.

W związku z powyższym odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu:

- 1) unieważnienia czynności poinformowania o wyniku postępowania w celu uzupełnienia zawiadomienia w zakresie wymaganym przez art. 92 ust. 1 pkt 2 i 3 Pzp, o wszystkie podstawy prawne i faktyczne odrzucenia oferty A. P. S.A. i I.(2) sp. z o.o. i wykluczenia wykonawcy I.(2) sp. z o.o.,
- 2) ujawnienia złożonego przez A. wykazu dostaw wraz z dokumentami potwierdzającymi ich należyte wykonanie oraz zobowiązaniem do udostępnienia zasobów,
- 3) odrzucenia oferty M. oraz oferty K. w części 2 postępowania i oferty S. sp. z o.o. w cz. 1,
- 4) utrzymania wyboru oferty odwołującego, jako wybranej w celu zawarcia umowy ramowej.

Interes odwołującego.

Odwołujący wskazał, że posiada legitymację czynną niezbędną do wniesienia odwołania. G. ma interes w uzyskaniu zamówienia i może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów Pzp. Naruszenia przepisów ustawy mogą mieć wpływ na udzielenie zamówienia, a zatem (o ile Krajowa Izba Odwoławcza potwierdzi postawione zarzuty) odwołanie - zgodnie z dyspozycją art. 192 ust. 2 Pzp - winno być uwzględnione.

Zamawiający złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której w części uwzględnił zarzuty odwołania, a w pozostałej części wniósł o oddalenie odwołania.

Izba stwierdziła, że nie zachodzą przesłanki do odrzucenia odwołania, o których stanowi przepis art. 189 ust. 2 ustawy - Prawo zamówień publicznych.

Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że odwołujący posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, kwalifikowanego możliwością poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy, o których mowa w art. 179 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych, co uprawniało go do złożenia odwołania.

KIO 1491/17

Dnia 17 lipca 2017 roku wykonawca I.(2) Spółka z o. o., (...) (dalej „Odwołujący”), wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

1. art. 89 ust. 1 pkt 3 ustawy Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy Pzp w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (dalej: „uznk”), poprzez niezasadne odrzucenie oferty odwołującego uzasadniając to tym, iż złożenie oferty odwołującego stanowi czyn nieuczciwej konkurencji oraz zaniechanie wyboru oferty odwołującego w celu zawarcia umowy ramowej,
2. art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp w związku z art. 99 ustawy Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia przez zamawiającego ofert złożonych przez wykonawców: konsorcjum N., G., konsorcjum C., konsorcjum M. oraz S. (w części I postępowania) oraz konsorcjum N., G. oraz konsorcjum M. (w części II postępowania), pomimo iż oferty tych wykonawców są niezgodne z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia,
3. art. 89 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 99 ustawy Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty A. w części I, na innych niż wskazane w uzasadnieniu decyzji zamawiającego podstawach - treść oferty A. jest niezgodna z s.i.w.z. w znacznie szerszym zakresie niż wskazany przez zamawiającego,
4. naruszenie art. 91 ust. 3a ustawy Pzp w zw. z art. 26 ust. 3 ustawy Pzp, poprzez zaniechanie wyjaśnienia okoliczności czy wybór ofert wykonawców będzie prowadził do powstania u zamawiającego obowiązku podatkowego zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, który zamawiający miałby rozliczyć zgodnie z tymi przepisami;
5. art. 7 ust. 1 i 3 ustawy Pzp w zw. z art. art. 24 ust. 1 pkt 12 ustawy Pzp, art. 89 ust. 1 pkt 2-4 ustawy Pzp oraz art. 8 ust. 1-3 ustawy Pzp, poprzez prowadzenie postępowania w sposób naruszający zasadę zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców ze względu na naruszenie wyżej wymienionych przepisów ustawy Pzp.

W związku z powyższym odwołujący wniósł o:

- 1) merytoryczne rozpatrzenie oraz uwzględnienie niniejszego odwołania w całości,
- 2) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentacji postępowania na okoliczności wskazane niniejszym odwołaniem,
- 3) unieważnienie czynności wyboru ofert wykonawców w celu zawarcia umowy ramowej w części I i II postępowania, unieważnienie czynności odrzucenia oferty odwołującego w części I i II oraz dokonanie ponownej oceny ofert złożonych w części I i II, a także odrzucenie ofert złożonych przez wykonawców: konsorcjum N., G., konsorcjum C., konsorcjum M. oraz S. (w części I) oraz konsorcjum N., G. i konsorcjum M. (w Części II) na podstawie art. 89. ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, a także oferty A. na dodatkowych podstawach (w Części I) oraz dokonanie wyboru oferty odwołującego w celu zawarcia umowy ramowej,
- 4) zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów postępowania odwoławczego, w tym zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika.

Interes odwołującego.

Odwołujący wskazał, że posiada interes we wniesieniu odwołania, w myśl art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, jest bowiem podmiotem w pełni zdolnym i realnie zainteresowanym wykonaniem przedmiotu zamówienia. Oferta odwołującego jest w pełni zgodna z treścią s.i.w.z. obowiązującej w postępowaniu. W konsekwencji, na skutek naruszenia przez zamawiającego wskazanych powyżej przepisów ustawy Pzp, odwołujący może utracić możliwość zawarcia z zamawiającym umowy ramowej stanowiącej podstawę do uzyskania zamówień. Tym samym narażony jest na poniesienie szkody majątkowej w postaci utraty korzyści, jakie osiągnąłby z uzyskania zamówień. Uwzględnienie odwołania umożliwi zatem odwołującemu zawarcie umowy ramowej z zamawiającym i uzyskanie zamówień zawartych na podstawie tej umowy.

Zamawiający złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której w części uwzględnił zarzuty odwołania, a w pozostałej części wniósł o oddalenie odwołania.

Izba stwierdziła, że nie zachodzą przesłanki do odrzucenia odwołania, o których stanowi przepis art. 189 ust. 2 ustawy - Prawo zamówień publicznych.

Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że odwołujący posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, kwalifikowanego możliwością poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy, o których mowa w art. 179 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych, co uprawniało go do złożenia odwołania.

Uzasadnienie łączne dla wszystkich wniesionych odwołań.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska stron, oraz uczestników postępowania odwoławczego, złożone w pismach procesowych, jak też podczas rozprawy Izba stwierdziła, iż odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Przepis art. 7 ustawy Pzp stanowi, iż zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji i równe traktowanie wykonawców oraz zgodnie z zasadami proporcjonalności i przejrzystości.

Jak słusznie wskazał Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w postanowieniu z dnia 13 lipca 2017 roku, w sprawie o sygn. akt C-35/17, zasada równego traktowania wymaga, by wszyscy oferenci mieli takie same szanse przy formułowaniu swych ofert, z czego wynika wymóg, by oferty wszystkich oferentów były poddane tym samym warunkom. Po drugie, obowiązek przejrzystości, który wprost wynika z rzeczonyj zasady, ma na celu wyeliminowanie ryzyka faworyzowania i arbitralnego traktowania ze strony instytucji zamawiającej. Obowiązek ten obejmuje wymóg, by wszystkie warunki i zasady postępowania w sprawie udzielenia zamówienia były określone w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny w ogłoszeniu o zamówieniu lub w specyfikacji warunków zamówienia, tak by, po pierwsze, umożliwić wszystkim rozsądnie poinformowanym i wykazującym zwykłą staranność oferentom zrozumienie ich dokładnego zakresu i dokonanie ich wykładni w taki sam sposób, a po wtóre, by umożliwić instytucji zamawiającej rzeczywistą weryfikację, czy oferty złożone przez oferentów odpowiadają kryteriom wyznaczonym dla danego zamówienia (zob. podobnie wyroki: z dnia 6 listopada 2014 r., *Cartiera dell'Adda*, C-42/13, EU:C:2014:2345, pkt 44 i przytoczone tam orzecznictwo; a także z dnia 2 czerwca 2016 r., *Pizzo*, C-27/15, EU:C:2016:404, pkt 36).

Trybunał orzekł również, że zasady przejrzystości i równego traktowania obowiązujące we wszystkich przetargach publicznych wymagają tego, by warunki materialne i formalne dotyczące udziału w przetargu były jasno z góry określone i podane do publicznej wiadomości, zwłaszcza w zakresie obowiązków ciążących na oferentach, tak aby mogli oni dokładnie zapoznać się z wymogami przetargu oraz mieć pewność, że takie same wymogi obowiązują wszystkich konkurentów (zob. podobnie wyroki: z dnia 9 lutego 2006 r., *La Cascina i in.*, C-226/04 i C-228/04, EU:C:2006:94, pkt 32; a także z dnia 2 czerwca 2016 r., *Pizzo*, C-27/15, EU:C:2016:404, pkt 37).

Tym samym, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału, na mocy art. 2 dyrektywy 2004/18, instytucja zamawiająca powinna ściśle przestrzegać kryteriów, które sama ustaliła (wyroki: z dnia 10 października 2013 r., *Manova*, C-336/12, EU:C:2013:647, pkt 40; z dnia

6 listopada 2014 r., *Cartiera dell'Adda*, C-42/13, EU:C:2014:2345, pkt 42; a także z dnia 2 czerwca 2016 r., *Pizzo*, C-27/15, EU:C:2016:404, pkt 39).

Biorąc powyższe pod uwagę, Trybunał orzekł, iż artykuł 2 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi oraz zasadę równego traktowania i obowiązek przejrzystości należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykluczeniu wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wskutek niespełnienia przez tego wykonawcę obowiązku, który nie wynika wyraźnie z dokumentacji przetargowej.

Co prawda wskazywane postanowienie zostało wydane w odniesieniu do przepisów sprzed nowelizacji, jednakże jako wykładnia ogólna zasady równego traktowania, uczciwej konkurencji oraz proporcjonalności i przejrzystości, znajduje swoje zastosowanie również w odniesieniu do postępowań wszczętych po nowelizacji ustawy Pzp, z dnia 22 czerwca 2016 roku.

Przedkładając zatem powyższe na stan faktyczny przedmiotowej sprawy, wskazać należy,

co następuje.

1. w odniesieniu do zarzutów skierowanych do zamawiającego, w zakresie zaniechania odrzucenia ofert wykonawców: G., konsorcjum N., konsorcjum M. (odwołania o sygn. akt KIO 1464/17, KIO 1469/17, KIO 1477/17, KIO 1491/17), poprzez zaoferowanie przez tych wykonawców sprzętu niezgodnego z technologią vPro lub równoważnej, w zakresie Laptopa typ C,
2. w odniesieniu do zarzutów skierowanych do zamawiającego, w zakresie zaniechania wykluczenia wykonawców: G., konsorcjum N., konsorcjum M. (odwołanie o sygn. akt KIO 1477/17), z uwagi na okoliczność, iż w ramach oferty oraz przedstawionych wyjaśnień ww wykonawcy, przedstawili zamawiającemu w wyniku poważnego niedbalstwa informacje wprowadzające go w błąd dotyczące funkcjonalności vPro, czym wprowadzili zamawiającego w błąd, gdyż zamawiający opierając się na tych informacjach błędnie uznał, że oferowane przez nich laptopy spełniają wymagania s.i.w.z., co miało istotny wpływ na podejmowane przez niego decyzje,
3. w odniesieniu do zarzutów skierowanych do zamawiającego, w zakresie zaniechania wykluczenia wykonawców: A. i S. (odwołanie o sygn. akt KIO 1491/17), z uwagi na okoliczność, iż w ramach oferty zaoferowali oni sprzęt, który nie spełnia wymagań zamawiającego w zakresie implementacji w BIOS oprogramowania diagnostycznego (...),

Izba uznała te zarzuty za bezzasadne.

Izba dopuściła i przeprowadziła dowód z dokumentacji postępowania, w szczególności z treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia i załączników do niej, pytań i odpowiedzi do s.i.w.z., treści ofert złożonych w postępowaniu i wyjaśnień do nich składanych.

Zamawiający w zakresie części 2 postępowania w odniesieniu do Laptopa typ C wymagał w pozycji „Zarządzanie”, aby zaoferowany sprzęt spełniał wymaganie: *„Zaawansowane funkcje zarządzania komputerem zgodne z technologią vPro lub równoważną posiadające możliwość zdalnego przejęcia pełnej konsoli graficznej systemu tzw. KVM Redirection (Keyboard, Video, Mouse) bez udziału systemu operacyjnego ani dodatkowych programów, również w przypadku braku lub uszkodzenia systemu operacyjnego do rozdzielczości 1920x1080 włącznie”*. Wykonawcy wskazani przez odwołujących zaoferowali urządzenie (...) z procesorem Intel (...). Wykonawcy składający ofertę zobowiązani byli do wypełnienia załącznika nr 2 w zakresie wymaganym przez zamawiającego. Podkreślić jednak należy, że zamawiający nie wymagał opisanego każdego zaoferowanego parametru. W stosunku bowiem do większości wymagań akceptowane było oświadczenie wykonawcy, co zostało potwierdzone przez zamawiającego w udzielonej odpowiedzi na pytanie nr 1 do s.i.w.z. z dnia 23 marca 2017 r., gdzie zostało wskazane, że *„Wykonawca, który składa ofertę wypełnia jedynie wykropkowane pozycje w tabeli natomiast potwierdzeniem pozostałych parametrów będzie oświadczenie o zgodności oferty z SIWZ złożone w treści Formularza Oferty”*. Zamawiający nie wymagał zatem na etapie składania ofert podania konkretnego rozwiązania (pole do uzupełnienia zostało w zakresie tego parametru wykreślone), określił jedynie jakie wymagania ma w stosunku do zaoferowanego sprzętu odnośnie parametru „Zarządzanie”, tj. wskazał wymaganą funkcjonalność oraz w opisie tej funkcjonalności, dopuścił rozwiązania równoważne do technologii vPro.

Skoro zatem, zamawiający w treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia nie żądał, opisanego przez wykonawcę składającego taką ofertę, sposobu osiągnięcia wymaganej funkcjonalności w przypadku rozwiązania równoważnego, to nie sposób, mając na względzie wnioski płynące z wyżej cytowanego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE, stawiać zamawiającemu określone zarzuty, a wykonawcom, którzy dostosowali się do wymagań zamawiającego opisanych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, oskarżeń podania nieprawdziwych informacji czy wprowadzenia zamawiającego w błąd, bądź kwestionowania treści ich ofert jako niezgodnych z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Powyższa argumentacja odnosi się również do zarzutów dotyczących „BIOS-u”.

Odwołujący oraz przystępujący po ich stronie wykonawcy złożyli szereg dowodów, jednakże w ocenie Izby, nie mają one charakteru ostatecznego i definitywnego, opierają się one w większości na wiedzy płynącej ze stron internetowych producentów sprzętu lub podzespołów bądź też na oświadczeniach tychże podmiotów.

I tak odwołujący w sprawie KIO 1464/17 złożył:

- wydruk ze strony internetowej podmiotu tomshardware.com. Jest to branżowa strona informatyczna, gdzie znajduje się informacja o tym, że wykorzystując technologię DASH firmy AMD nie jest możliwe osiągnięcie funkcjonalności KVM, a z rysunku przedstawionego wynika, że ewentualnie taka funkcjonalność możliwa byłaby do osiągnięcia poprzez zastosowanie oprogramowania,

- wydruk ze strony internetowej, na której prowadzony jest blog przez osobę mającą wiedzę informatyczną, na okoliczność, iż funkcja KVM działa na poziomie sprzętowym, co oznacza, że nie jest możliwe osiągnięcie tej funkcjonalności przez technologię niewbudowaną bez dodatkowego oprogramowania.

Izba stwierdziła, że z dowodów powyższych wynika jedynie to, co dana osoba sądzi o danym temacie, przedmiocie opinii. Nie jest wiadomym, jakie to są osoby i jaki prezentują poziom wiedzy merytorycznej. Dowód bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Przystępujący I. w sprawie KIO 1464/17 złożył dokument – oświadczenie firmy H. Inc P. sp. z o.o., w którym składający oświadczenie podał, że w jego ocenie nie ma możliwości uzyskania technologii vPro w komputerze przenośnym skonfigurowanym z procesorem nieposiadającym wsparcia dla technologii vPro. Wskazać należy, że jest to oświadczenie oficjalnego przedstawiciela producenta sprzętu H., dlatego wiarygodność takiego oświadczenia musi budzić wątpliwość, z uwagi na okoliczność, iż producent zainteresowany jest sprzedażą swojego sprzętu w jak największym zakresie (może być w tym przypadku stronniczy). Dlatego też Izba uznała ten dowód za mało wiarygodny – bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Przystępujący I.(2) (KIO 1464/17) oraz jako odwołujący (KIO 1491/17) złożył: wydruk ze strony internetowej specyfikacji technicznej procesora Intel Core (...), pismo producenta Intel ws. procesora – bez vPro, pismo producenta F. ws. procesora bez vPro oraz KVM na okoliczność, że zaoferowany przez tych wykonawców procesor nie posiada wymaganej technologii sprzętowej vPro, oraz że nie ma również innej równoważnej technologii. Odnośnie wydruku ze strony internetowej, to Izba wskazuje, że sam producent na końcu tego dokumentu oświadcza, że podane informacje mogą ulec zmianie w dowolnym czasie i bez powiadomienia, a firma Intel nie składa żadnych oświadczeń ani nie udziela żadnych gwarancji w zakresie dokładności danych czy funkcji produktu, dostępności, funkcjonalności czy zgodności wymienionych produktów, co oznacza w ocenie Izby, że z dowodu tego nic nie wynika – dowód bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Oświadczenie firmy Intel – odsyła jedynie do strony internetowej – dowód bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Z oświadczenia firmy F. wynika jedynie, że w jej produktach przy zastosowaniu danego (spornego) modelu procesora, nie są osiąganymi funkcjonalności wymagane przez zamawiającego – dowód bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Przystępujący G. (w sprawach o sygn. akt KIO 1484/17, KIO 1469/17, KIO 1477/17) złożył: zaświadczenie nr 00013, uzyskane od firmy Intel, na okoliczność, iż przystępujący posiada status jedyne w Polsce, na tę chwilę, wykonawcy, który ma kompetencję i wiedzę do wdrażania rozwiązań sprzętowych zarządzania komputerami w oparciu o Intel vPro technology, oświadczenie firmy Intel na tę samą okoliczność, opinię prywatną, sporządzoną przez eksperta z dziedziny informatyki, który w swojej opinii potwierdza, że istnieje możliwość przedstawienia technologii równoważnej do technologii vPro.

Izba przyjęła ww dokumenty złożone przez tego wykonawcę, stwierdzając ich wysoki walor dowodowy, albowiem zostały wydane, nie jak w przypadku pozostałych wykonawców, przez producenta określonych modeli sprzętu komputerowego, a przez producenta procesora, który w tym przypadku ma decydujące znaczenie. Opinia prywatna, co prawda stanowi jedynie dowód tego co zostało w niej stwierdzone, ale należy zwrócić uwagę na okoliczność, iż została wydana przez znanego Izbie eksperta – doktora habilitowanego nauk technicznych w dziedzinie informatyki, który jest jednocześnie biegłym sądowym. Zdaniem Izby, wskazane dowody potwierdzają możliwość takiego skonfigurowania urządzenia, aby komputer osiągnął funkcjonalności wymagane przez zamawiającego.

Odwołanie w sprawie KIO 1469/17 (A.) i zarzuty dotyczące odrzucenia oferty tego wykonawcy z postępowania.

Zarzut dotyczący naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp w zw. z art. 99 Pzp, poprzez odrzucenie oferty odwołującego w części 1 i części 2 postępowania oraz naruszenia art. 87 ust. 1 Pzp, poprzez zaniechanie zastosowania i nie wezwanie odwołującego do wyjaśnienia treści oferty w zakresie zadeklarowanych właściwości przedmiotu oferty.

- 1) Zamawiający w załączniku nr 2 do s.i.w.z. ST w pozycji „Złącza” dla Monitora Typ A wymagał: Minimum: 1 x D-Sub, 1 x złącze DVI lub HDMI (w przypadku braku złącza DVI dołączona przejściówka: adapter HDMI(M)-DVI(F) lub kabel HDMI(M)-DVI(M) o długości minimum 1,8 m). Odwołujący zaoferował monitor (...), w ST wskazał, że zaoferowany sprzęt posiada 1 złącze D-Sub, 1 złącze DVI i 1 złącze HDMI, nie zaoferował przejściówek. Zamawiający w toku badania i oceny ofert powziął wątpliwość co do zgodności zaoferowanego sprzętu z zapisami s.i.w.z., ponieważ z wiedzy zamawiającego wynikało, że monitor (...) nie posiada złącza DVI, a jedynie HDMI, co jest akceptowalne przez zamawiającego jednak przy jednoczesnym zaoferowaniu przejściówki. Zamawiający zwrócił się do odwołującego o wyjaśnienie treści oferty. Odwołujący udzielił odpowiedzi, potwierdzając, że zaoferowany sprzęt posiada złącze DVI.

Ze stanowiskiem odwołującego nie sposób się zgodzić. Jak wynika bowiem z dowodów przedstawionych przez zamawiającego (wydruk ze strony producenta monitora HP, korespondencja e-mail z przedstawicielem producenta monitora H.), które to Izba dopuściła jako wiarygodne, oferowany przez odwołującego model monitora (...), na dzień składania oferty, nie posiadał złącza DVI. Jak wynika bowiem z informacji producenckich, taki monitor o takim oznaczeniu nie posiada wymaganego złącza. Przedstawiciel producenta potwierdza jedynie, że monitor będzie dopiero dostępny w rewizji na 2017 rok, co budzi zdziwienie, gdyż korespondencja pochodzi z czerwca 2017 roku i trudno Izbie uwierzyć, że dopiero w połowie roku planowana jest rewizja starego modelu monitora. Nadto wskazać należy, że odwołujący w swojej ofercie podał jako oferowany model (...), natomiast składając dowód w sprawie (oświadczenie producenta monitora H.), który Izba dopuściła w sprawie, przedstawiciel producenta monitora H. podał, jako oznaczenie (...), co jest zupełnie innym oznaczeniem modelowym produktu. Powyższe oznacza, że oferta odwołującego została prawidłowo odrzucona z postępowania, albowiem odwołujący zaoferował produkt niezgodny z s.i.w.z., gdyż oferowany model monitora nie posiada złącza DVI, a odwołujący nie zaoferował dopuszczonych przez zamawiającego przejściówek.

Również przystępujący I.(2), do swojego przystąpienia (jak również popierając swój tożsamy zarzut postawiony w odwołaniu KIO 1491/17) załączył wydruk ze strony producenta, który Izba dopuściła, z którego wynika, że oferowany przez odwołującego A., model monitora nie posiada wymaganego złącza. Izba podziela pogląd, iż praktyka producentów jest taka, że wprowadzając nowy model dostaje on nowe oznaczenie i na dzień dzisiejszy na rynku dostępne są modele (...), bez złącza DVI oraz model (...) (następca modelu (...)), nie ma na stronach producenta modelu (...).

- 2) Zamawiający w części 2 - laptopy, w zakresie laptopa typ C wymagał, aby laptop posiadał: Wbudowane dedykowane złącze stacji dokującej z obsługą następujących funkcjonalności; zasilanie, wyjście na monitor, LAN, HUB USB (nie dopuszcza się podłączania stacji dokującej przez port USB). Odwołujący zaoferował laptop (...). Zdaniem Izby, zaoferowany sprzęt nie posiada dedykowanego złącza stacji dokującej a jedynie uniwersalne złącze w technologii Thunderbolt. W złożonej ofercie odwołujący potwierdził, że zaoferowany sprzęt posiada złącze w technologii Thunderbolt w wersji 3. Thunderbolt 3 wykorzystuje złącze USB typ C, co jest niezgodne z wymaganiami specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz odpowiedziami udzielonymi przez zamawiającego na pytania nr 45 i 47 z dnia 23 marca 2017 r.

Analogiczna sytuacja (tożsamość zarzutów) została przedstawiona w odwołaniu o sygn. akt KIO 1477/17, gdzie odwołujący I., kwestionuje odrzucenie przez zamawiającego swojej oferty.

Oceniając zasadność odrzucenia przez zamawiającego ofert wykonawców A. i I., Izba stwierdziła, że zamawiający prawidłowo odrzucił te oferty. Okoliczność powyższą potwierdzają dowody złożone przez:

- przystępującego G. (wydruk ze strony Dell, który Izba dopuściła), w którym producent Dell opisuje technologię Thunderbolt 3, jako technologię do złącza USB typ C (którego to złącza zamawiający zabronił),

- odwołującego I. (ogłędziny oferowanego modelu laptopa),

z których wprost wynika, że łącze w tym modelu laptopa nie jest łączem dedykowanym, a łączem uniwersalnym, które wykorzystuje dwa wyjścia, tj. USB – C oraz wyjście zasilające. Jedyne, co Izba może potwierdzić, to okoliczność, iż z całą pewnością kabel, który łączy laptopa ze stacją dokującą jest kablem dedykowanym, jedynym w swoim rodzaju, nieznajdującym zastosowania przy łączeniu innych urządzeń. Natomiast łącze w technologii Thunderbolt 3, to łącze, które umożliwia podłączenie stacji dokującej (...) with Thunderbolt 3 do zaoferowanego laptopa i może być zrealizowane jedynie z wykorzystaniem jednego z dwóch złącz USB-C.

Tym samym zaoferowany sprzęt jest niezgodny z s.i.w.z., albowiem zamawiający wykluczył możliwość łączenia laptopa ze stacją dokującą za pomocą złącza USB.

Z całą pewnością stanowiska przeciwnego, nie potwierdzają dowody złożone przez odwołującego A. (oświadczenie producenta oferowanego laptopa, firmy H. Inc. Sp. z o.o., w którym zostało potwierdzone, że oferowany model laptopa posiada wbudowane dedykowane złącze stacji dokującej z funkcjonalnościami wymaganymi przez zamawiającego, wydruk ze strony internetowej dotyczącej opisu złącza USB–C oraz złącza Thunderbolt 3 oraz dowody złożone przez odwołującego I. (wyciąg z ofert wykonawców: I.(2) oraz K., wyciąg z instrukcji oferowanego przez tych wykonawców laptopa na okoliczność, jak jest realizowane połączenie laptopa ze stacją dokującą, ulotka techniczna na okoliczność posiadania przez tych wykonawców złącza Thunderbolt 3, wydruki ze stron internetowych (linki na pierwszej stronie) na dowód, iż możliwe było sprawdzenie na stronach producenta, rozwiązania oferowanego przez odwołującego.

Jak już bowiem wyżej wskazano, dowód z oględzin oferowanego laptopa, wprost potwierdził brak wbudowanego, dedykowanego złącza do stacji dokującej.

W zakresie odwołania wniesionego przez odwołującego G. (KIO 1487/17), Izba stwierdziła, co następuje.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie oświadczył, iż uwzględnia w części zarzuty odwołania, tj. zarzuty naruszenia:

- art. 89 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 Pzp w związku z art. 91 ust. 3a Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez konsorcjum M. w części 2,

- art. 92 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 7b Pzp, poprzez zaniechanie ustalenia i wskazania wszystkich podstaw odrzucenia oferty A..

Odwołujący oświadczył, że podtrzymuje wszystkie pozostałe zarzuty odwołania.

Przystępujący konsorcjum M. wniósł sprzeciw, co do uwzględnienia przez zamawiającego zarzutów odnoszących się do tego przystępującego.

Przystępujący A. wniósł sprzeciw, co do uwzględnienia przez zamawiającego zarzutów odnoszących się do tego przystępującego.

Pozostali wykonawcy, przystępujący po stronie zamawiającego, nie wnieśli sprzeciwu, co do uwzględnienia przez zamawiającego w części zarzutów odwołania.

Odwołujący na rozprawie oświadczył, że cofa zarzuty, dotyczące: złożenia nieprawidłowych gwarancji wadialnych przystępującego K. oraz wykonawcy A., w zakresie zaniechania udostępnienia dokumentów zastrzeżonych przez tego wykonawcę jako tajemnica przedsiębiorstwa. Wobec oświadczenia odwołującego, Izba wycofała zarzuty, pozostawiła bez rozpoznania.

Oдноśnie zarzutów dotyczących wykonawcy S..

- 1) Zamawiający w specyfikacji technicznej w zakresie parametru: wydajność obliczeniowa jednostki, w celu potwierdzenia wydajności procesora zobowiązał wykonawców by zgodnie z wymaganiem opisanym w specyfikacji technicznej w wierszu dotyczącym wydajność obliczeniowa jednostki, dołączyli do oferty wydruk ze strony http://www.cpubenchmark.net/high_end_jpus.html, z datą nie późniejszą niż 1 dzień przed składaniem ofert ze wskazaniem wiersza odpowiadającego właściwemu wynikowi testów. Wydruk strony musiał być podpisany przez wykonawcę. Odwołujący wskazał, że wykonawca S. powinien złożyć wydruk z dnia 18 lub 19 kwietnia 2017 r., a złożył (na wezwanie zamawiającego) dokument z dnia 13 kwietnia 2017 r. Wydruk ze strony internetowej miał potwierdzać, że oferowany sprzęt spełnia wymagania zamawiającego, tym samym był dokumentem tzw. „przedmiotowym”, a nie „podmiotowym”.

Izba nie uwzględniła zarzutu odwołującego, albowiem odwołujący *de facto* kwestionuje jedynie formalny zarzut dotyczący daty dokumentu. Odwołujący w żadnym miejscu odwołania nie kwestionuje merytorycznej wadliwości złożonego dokumentu. Tym samym uznać należało, że zarzut ten pozostaje bez wpływu na wynik tego postępowania.

- 2) Zamawiający wymagał, aby wszystkie oferowane komponenty wchodzące w skład komputera były kompatybilne i nie będą obniżały jego wydajności. Zamawiający nie dopuścił, aby zaoferowane komponenty komputera pracowały na niższych parametrach niż opisane w załączniku nr 2 do s.i.w.z.

Odwołujący podniósł, że wykonawca S. zaoferował dla spełnienia wymagania - wydajna stacja graficzna - pamięć RAM o częstotliwości 2400 MHz. Jednocześnie zaoferował

procesor 6 generacji, który nie obsługuje pamięci 2400 MHz (max 2133 MHz). Sam procesor spełnia warunki minimalne, ale jego zastosowanie wywoła skutek w postaci obniżenia wydajności stacji graficznej. W konsekwencji komponent komputera jakim jest stacja graficzna będzie pracował poniżej parametru opisywanego w ofercie wykonawcy, co jest sprzeczne z wymaganiami s.i.w.z. Na dowód możliwości odpowiedniej konfiguracji sprzętu, odwołujący złożył wydruki ze strony internetowej producenta HP oraz producenta procesora Intel, jednakże w ocenie Izby dowody te potwierdzają jedynie okoliczność dokonania możliwości innej konfiguracji sprzętu, niż ta, której dokonał wykonawca S..

W ocenie Izby zarzut odwołującego jest niezasadny, albowiem zamawiający w Specyfikacji Technicznej wymagał zaoferowania pamięci operacyjnej o parametrach minimalnych: 8 GB RAM DDR4 2133 MHz, zatem zaoferowany przez S. sprzęt, warunek ten spełnia. Nawet jeżeli zaoferowana pamięć nie osiągnie maksymalnej częstotliwości przy zastosowaniu zaoferowanego procesora, to minimalny warunek s.i.w.z. został spełniony, a tylko w tym zakresie możliwe jest badanie zgodności oferty z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia (art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp).

Wykonawca S. złożył, co prawda jako dowód w sprawie oświadczenie przedstawiciela producenta oferowanego sprzętu (H. Inc P. sp. z o.o.), jednakże tak jak to już wcześniej Izba wskazywała, oświadczenie takiego podmiotu można, co najwyżej, traktować jako promocję własnego produktu.

Odnośnie zarzutów dotyczących konsorcjum M..

Odwołujący podniósł, że wykonawca składając ofertę, zobowiązany jest do poinformowania zamawiającego, o tym czy wybór oferty będzie prowadzić do powstania u zamawiającego obowiązku podatkowego oraz do wskazania nazwy (rodzaju) towaru lub usługi, których dostawa lub świadczenie będzie prowadzić do jego powstania. Konsorcjum M. nie wypełniło ciążącego na nim ustawowego obowiązku. Tym samym oferta podlega odrzuceniu na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 91 ust. 3a Pzp, jako niezgodna z ustawą, jak również na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp ze względu na to, iż nie zawarto w jej treści wszystkich elementów wymaganych zgodnie z s.i.w.z.

W ocenie Izby zarzut odwołującego należało uznać za bezzasadny, albowiem konsorcjum M., złożyło zamawiającemu wyjaśnienia (29 maja 2017 r.), w których opisało zamawiającemu charakter i sposób podania określonych informacji, dotyczących tzw. „odwróconego VAT”. Izba za wiarygodne i przekonujące uznała wyjaśnienia konsorcjum M., złożone w trakcie prowadzonej rozprawy stwierdzając, iż zamawiający, odpowiadając na pytanie nr 4, zmienił treść formularza ofertowego, gdzie w zakresie laptopów został rozbity obowiązek przedstawienia ceny za same laptopy, a odrębnie za oprogramowanie. Ponadto laptopy nigdy nie były obciążone stawką 0%, co wydaje się oczywiste, dlatego też zamawiający miał pełne podstawy do stwierdzenia, że w ofercie wykonawcy, popełniona została oczywista

omyłka pisarska, dająca się sanować w trybie art. 87 ust. 2 ustawy Pzp. Samo podanie wartości netto za przedmiot, który podlega procedurze odwróconego opodatkowania Vat, wprost wskazuje na tę okoliczność, a ewentualne wątpliwości jak najbardziej mogłyby być przedmiotem wyjaśnień zamawiającego. Z treści oferty konsorcjum M. wynika, że laptopy podlegają tej procedurze, być może ta informacja nie jest podana wprost, ale wynika z całej treści oświadczenia tego wykonawcy.

Odnośnie zarzutów dotyczących wykonawcy I.(2).

- 1) Odwołujący podniósł, iż zgodnie z treścią pełnomocnictwa dla p. B. B., załączonego do oferty, pełnomocnik nie jest uprawniony do podpisania umowy. Pełnomocnik wbrew treści i zakresowi posiadanego pełnomocnictwa - złożył w formularzu oferty (pkt 2) oświadczenie, iż może podpisać umowę, czyli reprezentować w tym zakresie spółkę. Zdaniem odwołującego, podwyższysz stan faktyczny ma dwie oczywiste konsekwencje: po pierwsze oferta jest wewnętrznie sprzeczną, bowiem treść pełnomocnictwa jest spreczna z oświadczeniem, pełnomocnika, co musi być traktowane jak; błąd w ofercie, po drugie nieprawdziwe (bo złożone - ponad zakres posiadanego pełnomocnictwa) oświadczenie pełnomocnika o prawie do zawarcia umowy wprowadza zamawiającego w błąd.

Ze stanowiskiem odwołującego nie sposób się zgodzić. Odwołujący nie udowodnił albowiem, że złożone do oferty pełnomocnictwo nie wyklucza możliwości posiadania przez pełnomocnika upoważnienia, również do podpisania umowy. W przedłożonym pełnomocnictwie nie ma mowy o upoważnieniu do podpisania umowy, ale też nie ma informacji o tym, że pełnomocnik nie jest uprawniony do jej podpisania. Powyższe jednak pozostaje bez znaczenia dla sprawy, gdyż na etapie składania oferty przedmiotem badania przez zamawiającego jest fakt umocowania do jej złożenia w świetle przepisów kodeksu cywilnego. Uprawnienie do zawarcia umowy badane jest przed jej zawarciem. Dowodem ostatecznym, w zakresie tego zarzutu, jest dokument pełnomocnictwa z dnia 16 stycznia 2017 roku, złożony przez wykonawcę I.(2), z którego wynika zakres umocowania pełnomocnika, w zakres którego wchodzi również możliwość podpisywania umów. W ocenie Izby zarzut odwołującego jest bezzasadny.

- 2) Odwołujący wskazał, że zgodnie z pkt II formularza oferty, I.(2) ma wykonać zamówienie samodzielnie, bez udziału podwykonawców. Jednak w celu wykazanie spełnienia warunku zdolności finansowej I.(2) powołał się na zasoby podmiotu trzeciego, czyli spółki osobowej L. A. S., S. S. sp.j. z siedzibą w B. (dalej: „L.”). L. - podmiot udostępniający - złożył oświadczenie, iż weźmie udział w realizacji zamówienia, a zatem jest podwykonawcą spółki I.(2) - oświadczenie to znajduje się na stronie 26 oferty (pkt A). Podobne oświadczeni złożyło Z. R. sp. z o.o. z siedzibą w R. (strona 26 i 27 oferty) i I. - T. sp. z o.o. z siedzibą w P. W konsekwencji:

oświadczenie I.(2), co do braku podwykonawców jest nieprawdziwe, a zatem I.(2) powinien być wykluczony z postępowania na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 16 i 17 albo oświadczenia podmiotów udostępniających zasoby są nieprawdziwe, a zatem udostępnienie tych zasobów faktycznie nie nastąpiło, co oznacza, iż I.(2) winien być wykluczony na podstawie art. 24 ust 1 pkt 12 Pzp. L. oświadczyło też, iż: środki finansowe zostaną uruchomione w przypadku wyboru oferty I.(2) i podpisania z nim umowy przez zamawiającego, udostępnienie zasobów nastąpi poprzez udzielenie pożyczki lub kredytu kupieckiego, spółki posiadają umowę przedwstępną pożyczki i docelowo zostanie zawarta jedna lub więcej umów pożyczek, L. będzie współpracował z I.(2). W ocenie odwołującego, powyższe okoliczności potwierdzają, iż I.(2) nie spełnia warunków udziału w postępowaniu.

W ocenie Izby, zarzuty odwołującego są bezzasadne i stanowią jedynie nieuzasadnione domysły oraz odwołujący dokonuje dowolnej, niepopartej żadnymi dowodami, interpretacji dokumentów. W powyższym zakresie Izba w całości podziela stanowisko prezentowane przez przystępującego I.(2), uznając je za własne, w szczególności mając na względzie okoliczność, iż obydwie spółki należą do jednej grupy kapitałowej, co w przypadku udostępniania sobie nawzajem w ramach tej samej grupy potencjału, jest na rynku zjawiskiem powszechnym i jak najbardziej uzasadnionym. Izba opuściła dowód wskazany i załączony do pisma przez I.(2) (Umowa przedwstępna pożyczki z dnia 18 kwietnia 2017 roku, zawarta pomiędzy I.(2) a L., objęta Tajemnicą Przedsiębiorstwa) stwierdzając, że dowodem tym I.(2) w sposób jednoznaczny wykazał zarówno realność udostępnionego potencjału finansowego, jak i jego wysokość.

Odnosnie zarzutu dotyczącego wykonawcy A..

Odwołujący wskazał, że oferta A. podlega odrzuceniu w zakresie części I i II postępowania, gdyż wadium zabezpieczające ofertę tego wykonawcy zostało wniesione w sposób nieprawidłowy. Wadium wniesione przez A. nie spełnia powyższych wymagań, gdyż beneficjent gwarancji został oznaczony w sposób nieprawidłowy, co uniemożliwia uznanie, iż oferta została skutecznie zabezpieczona wadium. Gwarancje bankowe (str. 175 i 176 oferty A.) mające zabezpieczać ofertę na cz. I i II zamówienia posiadają nieprawidłowe określenie zamawiającego - beneficjenta gwarancji i uniemożliwiają zamawiającemu skuteczne uzyskanie wypłaty wadium. Jako zamawiającego, na którego rzecz może zostać wypłacona kwota wadium wskazano: „Skarb Państwa działający przez Centrum Obsługi Administracji Rządowej”. Tymczasem, COAR nie działa jako *statio fisci* Skarbu Państwa i stanowi odrębny od Skarbu Państwa podmiot posiadający osobowość prawną.

W ocenie Izby, zarzut odwołującego jest bezzasadny. Za takim stanowiskiem przemawia bowiem dowód złożony przez A., tj. dokument z dnia 28 lipca 2017 roku, wystawiony przez Gwaranta – Bank, w którym Bank, jednoznacznie oświadczył, iż nieodwołalna

i bezwarunkowa wypłata (z tytułu gwarancji) nastąpi na pisemne żądanie (COAR), zawierające stosowne oświadczenie. Nadto Bank wskazał, że wszelkie twierdzenia sugerujące, iż zamawiający (w szczególności COAR) nie będą mogli skorzystać z Gwarancji w celu zatrzymania wadium są nieuzasadnione.

W zakresie odwołania wniesionego przez odwołującego I.(2) (KIO 1491/17), Izba stwierdziła, co następuje.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie oświadczył, iż uwzględni w części zarzuty odwołania, tj. zarzuty naruszenia:

- a) art. 89 ust. 1 pkt 3 ustawy Pzp, w zw. z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy Pzp, w zw. z art. 3 ust. 1 Ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (dalej: „uznk”) poprzez niezasadne odrzucenie oferty odwołującego z uwagi na fakt, że złożenie oferty odwołującego stanowi czyn nieuczciwej konkurencji oraz zaniechanie wyboru oferty odwołującego w celu zawarcia umowy ramowej w Części I i II.
- b) Ad. pkt 3.1 - 3.2 uzasadnienia odwołania, zaniechania odrzucenia oferty A. P. S.A. na innych, niewskazanych przez zamawiającego podstawach w części I, ze względu na niezgodność oferty tego wykonawcy z s.i.w.z. w zakresie zaoferowanego sprzętu.
- c) Ad. pkt. 3.17 uzasadnienia odwołania, art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp w związku z art. 99 ustawy Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia przez zamawiającego w części I oferty złożonej przez konsorcjum M. sp. z o.o.

Odwołujący oświadczył, że podtrzymuje wszystkie pozostałe zarzuty odwołania, poza zarzutami opisanymi w pkt 3.23 i 3.24 odwołania oraz w pkt 3.10 do 3.13 odwołania, które wycofuje.

Przystępujący konsorcjum M. wniósł sprzeciw, co do uwzględnienia przez zamawiającego zarzutów odnoszących się do tego przystępującego.

Przystępujący A. wniósł sprzeciw, co do uwzględnienia przez zamawiającego zarzutów odnoszących się do tego przystępującego.

Pozostali wykonawcy, przystępujący po stronie zamawiającego, nie wnieśli sprzeciwu, co do uwzględnienia przez zamawiającego w części zarzutów odwołania.

Wobec oświadczenia odwołującego, Izba wycofała zarzuty, pozostawiła bez rozpoznania.

Izba bez rozpoznania pozostawiła również zarzut uwzględniony przez zamawiającego, dotyczący czynności odrzucenia oferty odwołującego, albowiem w zakresie tego uwzględnionego zarzutu, żaden z przystępujących po stronie zamawiającego wykonawców nie wniósł sprzeciwu.

Odnosnie zarzutów dotyczących wykonawcy A. (pkt 3.2 odwołania).

Odwołujący podniósł, iż A. w swojej ofercie, nie wskazał jakie oferuje porty w karcie graficznej - miejsca na określenie ilości portów DVI, ilość portów Display Port oraz ilość

i rodzaj załączonych adapterów pozostawił puste. Zgodnie z wymaganiami zamawiającego, wymagał on karty graficznej wyposażonej w min. 2 wyjścia cyfrowe DVI lub Display Port. Zamawiający wskazał, iż w przypadku zaoferowania złącza Display Port wymagane jest dołączenie adaptera do DVI. Zgodnie ze złożoną ofertą A. zaoferował kartę graficzną (...), która posiada standardowo wyjścia DP oraz DVI dual. Aby zapewnić wymaganą przez zamawiającego funkcjonalność wykonawca powinien zaoferować dodatkowo adaptery DVI-VGA oraz DP-DVI. A. nie zaoferował tych adapterów w związku z czym jego oferta jest sprzeczna z s.i.w.z. Jednocześnie, zdaniem odwołującego, wyjaśnienie tej kwestii przez wykonawcę stanowiłoby niedozwoloną zmianę oferty.

W ocenie Izby zarzut odwołującego jest bezzasadny. Izba podziela, w tym zakresie, argumentację podniesioną przez przystępującego A., wskazując, iż skoro zamawiający miał wiedzę, jakiego rodzaju kartę graficzną zaoferował A., to miał również wiedzę o ilości i rodzajach portów, jakie ta karta posiada. Bez większego problemu, poprzez dostęp do strony internetowej możliwe było również ustalenie, czy dana karta graficzna oferowana jest razem w zestawie z adapterami (przejściówkami). Powyższe okoliczności potwierdził A. załączając, jako dowody w sprawie: specyfikację techniczną karty graficznej, specyfikację techniczną zestawu oferowanego przez A., oświadczenie producenta zestawu H., które to dowody Izba dopuściła. Okoliczność, iż A. w treści oferty nie wypełnił danej rubryki tabeli należało potraktować jako omyłkę, która nie ma większego znaczenia, albowiem z treści oferty dało radę wywieść okoliczność, że oferta, w tym zakresie, zgodna jest z s.i.w.z.

Odnośnie zarzutów dotyczących konsorcjum C. (pkt 3.3, 3.4 odwołania), oraz konsorcjum C. i wykonawcy G. (pkt 3.14 do 3.16 odwołania).

Odwołujący podniósł, iż zaoferowane przez tych wykonawców urządzenie nie spełnia wymagań, gdyż z przodu obudowy posiada ono tylko jedno USB 3.0. oraz jeden port USB C. USB C jest zupełnie innym portem niż USB 3.0, gdyż posiada zupełnie inny rodzaj wejścia.

W ocenie Izby zarzuty odwołującego są bezzasadne. Wskazać bowiem należy, co potwierdziły również dowody zgłoszone przez konsorcjum C. (oświadczenie producenta D. oraz wydruki ze stron internetowych, stanowiące standardową informację katalogową o budowie danego typu komputera i posiadanych elementach wyposażenia) oraz wykonawcę G. (oświadczenie producenta D. oraz wydruki ze stron internetowych, stanowiące standardową informację katalogową o budowie danego typu komputera i posiadanych elementach wyposażenia), w których zostało potwierdzone, że w obudowach oferowanych komputerów, z przodu obudowy znajdują się 4 porty USB, w tym dwa w standardzie USB 3,0 (jeden typu A i jeden typu C). Powyższe oznacza, że ww wykonawcy spełnili wymagania s.i.w.z. w omawianym zakresie.

W odniesieniu do zarzutów dotyczących wykonawców A. i S. (pkt 3.5 do 3.7 odwołania), Izba podtrzymuje swoją argumentację, jak w uzasadnieniu do odwołań KIO 1464/17, 1469/17, 1477/17.

W odniesieniu do zarzutów dotyczących wykonawcy A. (pkt 3.8 i 3.9 odwołania), Izba podtrzymuje swoją argumentację, jak w uzasadnieniu do odwołania KIO 1469/17.

W odniesieniu do zarzutów dotyczących konsorcjum M. (pkt 3.17 odwołania).

Odwołujący podniósł, iż zgodnie z wymaganiami zamawiającego jednostka centralna TYP B powinna posiadać kartę graficzną obsługiwaną przez DirectX w wersji co najmniej 12 i OpenGL w wersji co najmniej 4. Zaoferowany przez konsorcjum M. komputer (...), z kartą graficzną (...) nie wspiera sprzętowo Direct X12. Zaoferowanie karty graficznej niewspierającej Direct X12 nie może zostać uznane za omyłkę, gdyż wskazana w ofercie karta graficzna - (...) istnieje i nie spełnia ona wymagań s.i.w.z. W związku z powyższym oferta jest sprzeczna z s.i.w.z.

W ocenie Izby, zarzut odwołującego uznać należało za bezzasadny, albowiem konsorcjum M. udowodniło, iż podanie w swojej ofercie modelu karty (...) stanowiło omyłkę, dająca się sanować w trybie art. 87 ust. 2 ustawy Pzp. Konsorcjum M. wykazało bowiem, że karty graficznej o symbolu (...) nigdy nie było i nie ma na rynku, albowiem odmienna nomenklatura prowadzona przez producenta tych kart stanowiła, iż w przeszłości była produkowana karta graficzna N., jednakże o symbolu (...). Ta subtelna, acz jednak znacząca różnica ma decydujący wpływ na ocenę zgodności oferty z treścią s.i.w.z. Podnieść również należy, że karta o symbolu (...) nie jest dostępna w sprzedaży już od roku 2011. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody złożone przez konsorcjum M., tj. oświadczenie producenta L., oświadczenie firmy A. D. S.A., tabele porównawcze kart graficznych z ich oznaczeniami, porównanie funkcji procesorów kart graficznych serii 7, korespondencja e-mail z przedstawicielem firmy N., zestawienie parametrów (specyfikacja) oferowanego urządzenia, oświadczenie firmy A., które Izba oceniła jako wiarygodne. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, iż odwołujący do karty o symbolu (...) nie stawiał merytorycznych zarzutów, Izba stwierdziła bezzasadność tego zarzutu.

Odnośnie zarzutów dotyczących konsorcjum C. (pkt 3.18, 3.19 odwołania) oraz konsorcjum M., konsorcjum N., wykonawcy G. (pkt 3.20 do 3.22 odwołania).

Odwołujący podniósł, że wbrew wymaganiom specyfikacji istotnych warunków zamówienia, wykonawcy zaoferowali wyjścia cyfrowe w wersji mini, które będą wymagały używania od zamawiającego adapterów.

W ocenie Izby zarzuty odwołującego są bezzasadne, albowiem zamawiający nie określił w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, jakiego rodzaju złącza oczekuje, a jedynie technologię sygnału wyjściowego, zatem oferty wszystkich wykonawców spełniają wymagania zamawiającego. Wymóg zamawiającego nie dotyczył bowiem złącz, a jedynie

wyjsć cyfrowych. Zamawiający nie zastrzegł w s.i.w.z., że nie dopuszcza zaoferowania przejściówek. Zamawiający, w przypadkach, w których nie dopuszczał możliwości zaoferowania przejściówek, to w s.i.w.z. wyraźnie o tym fakcie informował wykonawców.

Odwołujący wskazał w pkt. 4.1.-4.2. uzasadnienia odwołania, na niezgodności w ofercie A. w zakresie zaoferowanego laptopa typ C. Izba wskazuje, że zgodnie z art. 180 ust. 3 ustawy Pzp, odwołanie powinno wskazywać czynność lub zaniechanie czynności zamawiającego, której zarzuca się niezgodność z przepisami ustawy, zawierać przedstawienie zarzutów oraz określać żądanie. Odwołujący nie sformułował ani zarzutu naruszenia przez zamawiającego jakichkolwiek przepisów ustawy Pzp, ani też nie określił żądania w tym zakresie uwzględnienia odwołania i odrzucenia oferty A. P. S.A. w części II z powodu wskazanych okoliczności faktycznych. Skoro zatem zamawiający nie mógł odnieść się merytorycznie do zarzutów odwołania, w szczególności mając na względzie przepis mówiący o tym, iż w przypadku uwzględnienia przez zamawiającego zarzutów odwołania, zamawiający wykonuje czynności zgodnie z żądaniem odwołania, a odwołujący swoich żądań nie sprecyzował, uznać należało, że fakty wynikające z uzasadnienia odwołania (w ww punktach) wykraczają poza zarzuty odwołania, a w szczególności nie precyzują żądań odwołującego, dlatego też Izba, mając na względzie równe traktowanie stron postępowania, pozostawiła te zarzuty bez rozpoznania.

Oдноśnie zarzutów dotyczących wykonawcy G., konsorcjum M., konsorcjum N. (pkt 4.3 do 4.5 odwołania), Izba podtrzymuje swoje stanowisko, jak w uzasadnieniu do spraw KIO 1464/17, 1469/17 oraz 1477/17.

Oдноśnie zarzutów opisanych w pkt 5.1 do 5.3 odwołania, dotyczących wszystkich wykonawców, którzy złożyli swoje oferty w przedmiotowym postępowaniu, Izba wskazuje, że odwołujący *de facto* stawia pod znakiem zapytania zasadność i prawidłowość cen ofertowych, nie podając jednocześnie żadnych konkretnych argumentów i dowodów. W szczególności odwołujący nie precyzuje, której jednostce, w jakiej ilości ma zostać dostarczony sprzęt komputerowy, który nie będzie podlegał tzw. odwróconemu VAT. Zarzut powyższy Izba uznała za całkowicie bezzasadny i pozbawiony jakichkolwiek podstaw prawnych i faktycznych.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do jego wyniku - na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 5 ust. 3 w zw. z § 3 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41 poz. 238 ze zm.).

Przewodniczący: